

Ένα αντίδοτο στις διαβρωτικές επιδράσεις από τα γιατροσόφια του Βαρουφάκη στην ταξική συνείδηση

Της **Χριστίνας Κωστούλα***

Προσοχή στον Έλληνα «απρόβλεπτο μαρξιστή» που φέρει τα τοξικά του δώρα...

Συνεχίζουμε να συναντάμε αυτόν τον περφόρμερ λεκτικών τρικ Γιάννη Βαρουφάκη και το τελευταίο γιατροσόφι του με την επωνυμία «θεραπεία ενάντια στον τεχνο-φεουδαρχισμό». Μετά την επευφημία του από τον Guardian για τα ακροβατικά του νούμερα στην σκηνή του Eurogroup και το μελόδραμά του ως «απρόβλεπτου μαρξιστή» που τον ξεγέλασαν οι Βρυξέλλες (που έφεραν σε εκατομμύρια Έλληνες πραγματικά δάκρυα), ο Γιάννης ξεκινά το ρόλο της καριέρας του ως ζογκλέρ για κομμουνιστικό δέλεαρ.

Αυτό είναι ένα μάρκετινγκ που απευθύνεται σε πολλούς, καθώς ο Βαρουφάκης έχει το ταλέντο της υποβλητικής γλώσσας εκθέτοντας όλα τα δεινά που έχουμε υποστεί από τον νεοφιλευθερισμό. Πολλοί γοητεύονται από την πολύχρωμη περιγραφική διάγνωση της κοινής μας ασθένειας, με τον ίδιο τρόπο, όπως ένας έξυπνος μάντης ή αστρολόγος μπορεί να προσελκύσει την προσοχή εκείνων των φτωχών ψυχών που ζητούν απελπισμένα μια λύση στα προβλήματά τους, χρησιμοποιώντας τα κλισέ: «Ω βλέπω μεγάλο πόνο και αγωνία στα χαρτιά. Η ταλαιπωρία σας είναι μεγάλη και θέλετε να τελειώσει».

Πολλοί ελκύονται με την ιδέα ότι οι κρυστάλλινες σφαίρες του Βαρουφάκη, οι κάρτες ταρώ του Ζίζεκ, οι αναγνώσεις παλάμης του Μπαντιού και η ερμηνεία των ονείρων των Χαρντ και Νέγκρι αντιπροσωπεύουν το νέο Διαφωτισμό που θα μας σώσει από τους Βουρβόνους.

Έλκονται από αυτούς τους μυστικιστές-μαρξιστές, επειδή αυταπατώνται με την ιδέα ότι δεν είναι προλετάριοι, αλλά χαρισματικοί «γνώστες» του κόσμου που είναι πρόθυμοι να ενωθούν σε χειραφετημένα ψηφιακά δίκτυα και να «απελευθερώσουν» τη βιοπολιτική τους εργασία, προσφέροντας τη στον μεγαλύτερο, περισσότερο οικολογικά ξεπλυμένο πλειοδότη. Συχνά αναρωτιόμαστε κάθε φορά που συναντάμε τέτοιους τύπους, «ποιός καθαρίζει πραγματικά τον κάδο τουαλέτας στο σπίτι τους»; Αξίζει να τους κάνετε αυτήν την ερώτηση αν τους γνωρίσετε ποτέ αυτοπροσώπως, καθώς σίγουρα θα σας κοιτάξουν περίεργα, σαν να μην έχουν συναντήσει ποτέ έναν κάδο τουαλέτας. Αυτό είναι πραγματικά πολύ πιθανό για τους κατοίκους των ψηφιακών κοινοτήτων που καθαρίζονται από ένα «χωρίς τάξη», «χωρίς φύλο» πράγμα που ονομάζεται μαμάδες.

Αυτοί οι τύποι φαντάζονται ακόμη τους εαυτούς τους ως τη νέα «κομμουνιστική» πρωτοπορία, αφού διεκδικούν εκ νέου τη λέξη κομμουνισμός για να εμπορεύονται τις δικές τους φαντασιώσεις ως ριζοσπαστικές. Σε τελική ανάλυση θα επιτεθούν στη Βαστίλη του φεουδαρχισμού, με τις θεωρίες παιγνίων για χακάρισμα. Με τον όρο «κομμουνισμός», φυσικά, δεν εννοούν τίποτα που να μοιάζει έστω και ελάχιστα με πρωτογενείς πηγές κλασικών όπως ο Μαρξ, ο Ένγκελς ή ο Λένιν, τίποτα που να αντικατοπτρίζει την ιστορία του πρώιμου σοσιαλισμού στη Σοβιετική Ένωση, πόσο μάλλον να οικοδομήσουν πάνω στα επιτεύγματά του και τη ζωντανή κληρονομιά στις χώρες που επικρατεί ακόμα (ο Βαρουφάκης, αναφέρεται στην ιστορία της Σοβιετικής Ένωσης μόνο όταν δεν θέλει να ακουστεί πολύ δεξιός και στη σοβιετική κρατική γραφειοκρατία όταν δεν θέλει να ακούγεται πολύ σοσιαλιστής – είναι το πασπαρτού του).

Έτσι, αυτό που εννοούν με τον κομμουνισμό είναι «Commons». Είναι οι δικές τους αγαπημένες πρακτικές παραγωγής που βασίζονται σε ψηφιακές πλατφόρμες Commons. Είναι συνώνυμο του ιδεολογικού hipster. Αυτή είναι η εξειδικευμένη αγορά του Βαρουφάκη, ενός «Πανευρωπαϊκού προοδευτικού» που μιλάει μέσω ζουμ στην πιο ακριβή κουζίνα που μπορεί να φανταστεί κανείς, η οποία στοιχηματίζουμε καθαρίζεται από μια γυναίκα επαγγελματία καθαρίστρια που επισκέπτεται το σπίτι του κάθε μέρα, και στην οποία κηρύττει για το Λευκό Ευρωπαϊκό του προνόμιο που είναι έτοιμος να εγκαταλείψει για την ευτυχία της στην ουτοπία των Commons ονείρων του.

Ο Βαρουφάκης πιστεύει ότι δεν υπάρχει τίποτα λάθος με το κεφάλαιο (ειδικά αν σας επιτρέπει να κηρύττετε αυτάρεσκα στις καθαρίστριες), αλλά εξακολουθεί να θέλει να ξεφορτωθεί αυτό που βλέπει ως νεοφιλελεύθερη βλακεία ορισμένων ανθρώπων, την ηλιθιότητα κάποιων καπιταλιστών (την οποία φυσικά μπορεί να δει επειδή είναι έξυπνος και ω πολύ πιο ριζοσπαστικός και μοδάτος από αυτούς).

Στο τελευταίο του κόλπο, ο Βαρουφάκης προσπαθεί να μας πουλήσει την έξυπνη ιδέα ότι μπορούμε να έχουμε «κομμουνισμό του κεφαλαίου», χωρίς να ασχοληθούμε ποτέ με μια πραγματική συζήτηση για το: α) πώς δημιουργείται αυτό το κεφάλαιο, β) από ποιον και γ) με τι μέσα παραγωγής, δ) από ποιον δημιουργήθηκε και σε ποιον ανήκει; (Κοινότοπα ερωτήματα που αναβλύζουν ντετερμινισμό και ντεμοντέ ταξική πολιτική που δεν ταιριάζει με το μπουφάν μοτοσυκλέτας και τα φάνκι πουκάμισά του).

Το μόνο που ενδιαφέρεται να κάνει ο Βαρουφάκης είναι να ξανασχεδιάσει, να ανακυκλώσει ηθικά και να επανασυνσκευάσει την παλιά ιδέα ενός κευνσιανού New Deal, ενός νέου Bretton Woods (αυτά τα αγαπημένα αμερικανικά υγρά όνειρα με πρωταγωνιστή τον Ρούσβελτ), όλα τυλιγμένα σε ουράνια τόξα, μειονοτικά εθνικά μοτίβα και αντι-πατριαρχικά emoji.

Λέει στα πλήθη, να αγνοήσουν αυτό που ο Μαρξ περιγράφει ως εγγενή συστημική καπιταλιστική κρίση και να δουν αυτό που συμβαίνει ως «σπασμό του τεχνο-φεουδαρχισμού» τον οποίο η έξυπνη ιδέα του θα ξεφορτωθεί για να αποκαταστήσει τον καλό, τον γνωστικό, τον μοντέρνο, τον σέξι νέο καπιταλισμό με θυελλώδη ανταγωνισμό που θα λατρέψουμε όλοι μαζί, λόγω της μαγικής του φόρμουλας.

Ένα μαγικό φίλτρο που μόλις το πιείτε:

- δεν βλέπετε πια εκμετάλλευση αλλά συνεργασία
- δεν βλέπετε πια τον ιμπεριαλισμό, αλλά ειρηνική συνύπαρξη
- δεν βλέπετε πλέον το ξυρισμένο κεφάλι του αλλά περίσσεια τεστοστερόνης.

Ο Βαρουφάκης είναι εξοργισμένος για τις κακές εταιρείες που βρίσκονται στα χέρια των φεουδαρχών, των Bezos και Zuckerberg, και θέλει εταιρείες που «θα ανήκουν σε όλους», επειδή είναι άυλες και όλοι μπορούμε να αποκτήσουμε αέρα.

Ο Βαρουφάκης δεν θέλει μια κακή αγορά, πιστεύει στην καλή χρηματοοικονομική αγορά που λειτουργεί για εμάς, που μας κρατά όλους σκυθρωπά χαρούμενους (όπως η Greta Thunberg) και ναρκωμένους (μόνο βιολογικές μάρκες). Και ποζάρει ως επαναστάτης επειδή γι' αυτόν, η επανάσταση δεν είναι η διαδικασία

και η λογική του ιστορικού υλισμού, όχι! Είναι επαναστάτης, επειδή τα βιβλία του θα εμπνεύσουν τις νέες γενιές του reddit και της κλιματικής αλλαγής να ξεσηκωθούν ενάντια στους κακούς τραπεζίτες και να προωθήσουν τα καλά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που αγαπά.

Ποια είναι αυτά τα καλά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα; Πρόκειται λοιπόν για θεσμούς που θα απαλλαγούν από το κακό κακό κράτος (αυτό όταν μιλά για τη γραφειοκρατία της Σοβιετικής Ένωσης), τον κακό κακό εθνικιστικό σχηματισμό που αποκαλούμε χώρες και θα εξυπηρετήσει τους λαούς, δηλαδή μια ομοσπονδιακή ΕΕ (μεγάλη κορύφωση και η αυλαία κλείνει δραματικά).

Ναι, ένα σωρό αγγελικά (ακόμη και κομμουνιστικά) ομοσπονδιακά θεσμικά όργανα με ηθικό πλεονέκτημα: προστατεύουν – όχι την εργατική τάξη, φυσικά, (σταματήστε με αυτήν την ντεμοντέ γλώσσα) αλλά τα «θύματα».

Ο Βαρουφάκης και οι όμοιοί του είναι προστάτες των θυμάτων, και σήμερα έχουμε τόσα πολλά θύματα, δεν έχουμε εργαζόμενους και συνδικάτα και συλλογική δράση που βασίζεται στην ταυτότητα της εργατικής τάξης, αλλά έχουμε δισεκατομμύρια ανθρώπους που διδάσκονται να βλέπουν τον εαυτό τους μόνο ως θύμα της διαφοράς τους, του σεξισμού, του ρατσισμού και της πατριαρχίας ενάντια στα μοναδικά τους χαρακτηριστικά και υποκειμενικότητες.

Και μαντέψτε τι, η ιδέα του Βαρουφάκη για τα καλά ομοσπονδιακά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα μας σώσει όλους από τη θυματοποίηση, γιατί θα μας κάνει όλους τους μοναδικούς μετόχους σε αυτό το ίδιο το σύστημα που μας έκανε να γίνουμε θύματα. Μπορείτε να είστε και μέτοχος και θύμα; Όχι! Επιλέξτε να επενδύσετε στη μετοχή, δεν μπορεί να πέσετε θύμα της δικής σας επιλογής.

Το κεφάλαιο του Γιάννη μας περιλαμβάνει όλους και θα μας σώσει δίνοντάς σε όλους μας, και εννοούμε όλους (LGBTQ + XYZ), ένα βασικό μέρισμα, ένα μερίδιο, μια δωροδοκία για να ξεχνάμε τι θα μπορούσε πραγματικά να μας προσφέρει ένα εργατικό κράτος αν είχαμε πει στον Βαρουφάκη και σε κάθε Βαρουφάκη να πάνε στο καλό, δηλαδή: εθνική σύνταξη, δωρεάν εθνική υγειονομική περίθαλψη, εθνική δωρεάν εννιάα εκπαίδευση και ασφαλείς θέσεις εργασίας.

Ξέρεις τι Γιάννη; Δεν θα μας ξεγελάσετε ούτε θα μας αποσπάσετε με τα μαγικά καπέλα σας. Είμαστε απασχολημένοι με την οικοδόμηση ενός ανεξάρτητου πολιτικού κινήματος της εργατικής τάξης και η τάξη μας είναι ζωντανή και επιδιώκει δυναμικά ένα σοσιαλιστικό μέλλον όπου δεν εμφανίζονται τα πουκάμισά σας. Έχουμε τελειώσει με την ανακύκλωση ρεφορμιστικών μοντέλων που χρησιμεύουν για να διαιωνίσουν τον καπιταλισμό, αντί να θέσουν σε κίνδυνο αυτό το σύστημα. Έχουμε τελειώσει μαζί σας.

***Η Χριστίνα Κωστούλα** είναι εκπαιδευτικός, καθηγήτρια παραστατικών τεχνών (αναπληρώτρια καθηγήτρια του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, Πανεπιστήμιο του Surrey, Πανεπιστήμιο του Ρόχαμπτον, Πανεπιστήμιο του Μίντλσεξ και Πανεπιστήμιο της Μάλτας), μέλος της Κ.Ε. του Κομμουνιστικού Κόμματος Μ. Βρετανίας (Μαρξιστικό-Λενινιστικό). Η αρχική αγγλική έκδοση δημοσιεύτηκε στην [ιστοσελίδα](#) της Κόκκινης Νεολαίας (Red Youth).

Πηγή: guernicaeu.wordpress.com